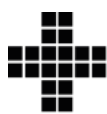

MÅNADSBLAD 3 - 2023

20 september-3 december

Uppsala Missionsförsamling

EQUENIAKYRKAN

Livsnära

Lejdare

Vad är en församling egentligen? Här möts människor som delar en tro eller har en längtan efter något som vi kanske inte kan sätta ord på. Men kan man inte göra det på egen hand? För i dagens individualistiska samhälle verkar det som att allt fler väljer bort att engagera sig, tillsammans med andra. På sin höjd samarbetar man med några för ett projekt, eller så går man en kurs med personer som man kommer nära för ett tag. Om världen ser ut så idag bör då inte församlingen ordna sin verksamhet efter det?

Självklart måste kyrkan finnas i världen på ett sätt som människor i världen kan förstå. Men det vore ett misstag att enbart "skapa verksamhet" i stil med New Age-butikens smörgåsbord. Även om det är samma frågor som får individer att följa gurus och köpa magiska stenar som får människor att bli med i en församling så är svaren väldigt olika. Det går bra att gå till en kyrka utan att bli med i församlingen, men att vara med i församlingen, formellt eller informellt är att vara en del av något.

När en församling fungerar är den inte bara ett sätt för Gud att verka i världen utan ett sammanhang för individen att ha människor som man delar något med i sin närhet. Det finns de som upplever sig rörda av Gud direkt men för andra kan det vara genom församlingen som man håller fötterna på jorden. Markkontakten är nu kanske ännu viktigare när samhället fylls med "information" som man inte vet om man kan lita på. Församlingen ger oss en närhet till andra som inte är tillfällig. Kanske är inte församlingen vad människor i dag förväntar sig men vad de behöver.

Per Johan Råsmark

Per Johan Råsmark

Reflektion

När jag fick frågan att skriva, så funderade jag över mina många erfarenheter och upplevelser. Vad är det som påverkat mitt liv och format mina val? Det blev tydligt att vissa personer haft betydelse för mig, min utveckling och mina livsval.

Hanna, en äldre kvinna, skrev dikter och hade gott om tid att prata och lyssna. Hon förmedlade trygghet och förtröstan, och jag såg fram emot att få bli lika vis och förnöjd som hon när jag blev gammal.

Stina, min fantastiska lågstadielärare. Hon var en god pedagog och skrev läroböcker. Men framför allt var hon en viktig vuxen som verkligen såg sina elever. Gick jag ensam på skolgården så kom hon, tog min hand, pratade och bekräftade mig.

Mitt sommarjobb när jag var 13 år. Då fick jag ta ansvar för en tre år yngre flicka med intellektuell funktionsnedsättning. Det lärde mig mycket om livet och om mig själv.

Klassföreståndaren i realskolan, som mitt under lektionen skickade mig till skolläkaren, för att undersöka om jag hade börjat knarka. Eftersom jag var klassens ordningsman, och nu börjat säga emot, blev det hans sätt att förstå situationen.

Pastorn som uppmuntrade mig och gav mig biblisk uppslagsbok när jag som tonåring ville bli evangelist.

Han som blev mannen i mitt liv, mötte jag när jag som orolig 17-åring skulle välja livsväg och hade många funderingar över tillvaron. Han är och har varit tryggheten när jag varit vilsen, orolig och rädd.

Dessa och många fler har på olika sätt varit med och format min tillvaro och min gudstro. Jag har förstått att ensam inte är stark, utan att man blir till och utvecklas genom möten, relationer. Och oavsett om det är positiva eller svåra upplevelser, så är de en del av vår historia och bör tas om hand med varsamhet.

Jag är oerhört tacksam för alla korta och långa möten, som hjälpt mig att utvecklas och lite mer förstå världen, mig själv och mitt sammanhang. Våra liv är inte något statiskt, förutsägbart, utan hela tiden en resa. En riktning mot en framtid vi inte känner men har möjlighet att ta emot med öppet sinne och förtröstan, om vi vågar.

Lillemor Bränn

Det är ett rivningsprojekt

Näst i tur, i vår serie om Stororden står orden **Helighet och Enkelhet.**

– Jag vill utgå från erfarenheten, säger Mikael Kurkiala, docent i kulturanthropologi, föreläsare och forskare vid Svenska kyrkan.

År 2019 kom hans bok *”När själen går i exil – Modernitet, teknologi & det heliga”* ut, en bok uppskattad av många. I höst följer *”Där pendeln har sitt fäste – Om det eviga i människan”*.

Hur skulle du vilja definiera ordet Helighet?

– Helighet hänger för mig ihop med något som icke är förhandlingsbart, icke utbytbar och att värdet är absolut. När en människa når den absoluta gränsen erfar hen det heliga. Det skulle jag säga är ett sätt att definiera helighet.

– Samtidigt är helighet så farligt.
För att?

– Helighet är också någonting som till exempel åberopas av fundamentalister i väldigt stor utsträckning. Därför behöver man särskilja olika former av helighet. Den helighet som inte låter sig politiseras kommer av Gud, det är en gudserfarenhet.

I bibeln står det på många olika platser att Gud är helig.

– Gud uppenbarar sig i skapelsen hela tiden och det är det som gör att skapelsen framstår för mig som helig. Skapelsen kan korrumpas på olika sätt men Gud kan inte korrumpas.

Du skriver att barn är heliga för att de är hela.

– Jag tänker att spädbarn befinner sig i det ursprungstillstånd som är en odelad gemenskap med Gud. I spädbarnet är inget uppdelat, allt är en helhet. Barnet har fortfarande inte smakat av den förbjudna frukten, utan psyke och kropp är totalt förenade. Spädbarn är därför själar som man kan ta på.

– Sen kommer språket in och världen bryts sönder. Det berättas i alla skapelsemyter vad som händer när helheten brister. I den judiskt-kristna skapelseberättelsen är det när Adam och Eva äter den förbjudna frukten. Ormen var verkligen en tveeggad figur. Visst, han förstörde den grundläggande harmonin men om han inte hade frestat

Eva så hade vi inte blivit människor, inte blivit moraliska varelse.

– Jag tror att en människas mål utifrån ett kristet perspektiv är att bli helig, det vill säga hel igen. Att återerövra helheten, men det måste ske genom en period av splittring annars kan vi inte vara människor. Vi rör oss från helhet via splittring och idealt sätt till helhet igen.

– Livets drivkraft är en avsaknad av helhet. Livet uppstår ur bristen och livet syftar till att korrigera den.

Du skriver också om behovet av ett existentiellt språk som ger människan tillhörighet i världen.

– Det västerländska samhället har varit väldigt fixerat vid orden, vid det talade ordet och det skrivna. Det som kan sägas är det som är verkligt. Men det finns enormt mycket i livet som inte låter sig infångas i de här begreppen. Det är här som det existentiella språket tar vid.

– En musikalisk upplevelse kan svetsa folk samman ibland på ett helt annat sätt än ett samtal kan göra. Eller i retreat. Jag har nog aldrig kommit främmande människor så nära som i tystnaden.

– Jag undrar själv, hur ska man tolka det? Det är absolut en kommunikativ handling, men vi gör det helt och hållet utan ord. Jag skulle säga att ju fler språk vi har tillgång till desto rikare blir vårt liv. Och kanske är det summan av alla dessa språk som blir det existentiella språket. Martin Lönnebo skriver om enhetens språk.

Mikael Kurkialas far avled i september 2017. Familjen samlades och tillsammans sjöng de "Härlig är jorden",

Tidevarv komma, tidevarv försvinna, släkten följa släktens gång. Men något mer behövdes – Mikael Kurkiala läste därför Välsignelsen över sin far.

Herren välsigne Dig och bevara Dig. Herren låte sitt ansikte lysa över Dig och vare Dig nådig.

Herren vände sitt ansikte till Dig och give Dig frid.

I Faderns, Sonens, och Den Helige Andens namn.

Amen.

– För mig har de här orden som har levt i generationer en slags kraft i sig själva. De bär på en erfarenhet som jag själv inte behöver omfatta men jag kan omfattas av. När vi klev in i kapellet var det kanske inte i ett heligt rum, men vi gick definitivt ut ur ett.

– Ingenting berör mig så starkt som de arkaiska orden som yttras i kyrkan. Jag var på en väns begraving, när prästen läste "av jord är du kommen, till jord ska du åter vara" då bar orden mig. De orden kommer visserligen ur prästens mun men deras källa finns någon annanstans. Prästen förvandlas till ett redskap för en annan röst, och blir en kanal för en annan kraft.

– De arkaiska orden, liturgin, riterna, ikonerna och det ordlösa gör absolut störst intryck på mig.

Jag blev förvånad att ordet Enkelhet är ett Storord.

– Kanske säger det någonting om vår tid. Enkel är ofta någonting som vi förknippar med någonting negativt. "Han är väldigt enkel, enkel i bollen". Men det är intressant att ordet är ett Storord.

– Enkelheten har vi i hela den monastiska ordningen, klosterväsendet bygger mycket på ett slags avskalande.

Intuitivt känner jag att Enkelhet och Helighet hör samman.

– Det tror jag också men sen är frågan hur vi ska se på den kopplingen. Jag hade en lärare i kristen mystik som hette Hans Hof, teolog, präst, professor i religionshistoria vid Uppsala universitet. Han sa en gång, ”Det handlar inte om att bygga upp! Det handlar om att plocka bort!”

– Vi lever i ett samhälle där vi är otroligt överlastade, med information, med intryck, med prylar, med röster som pockar på vår uppmärksamhet... Då blir enkelhet, det avskalade, till en protest mot detta. Jag tror att enkelhet är vägen till Gud, att det är genom att skala av som vi når den innersta kärnan i oss själva som är Gud.

Hur ska vi skala av?

– Jag tror att vi skulle behöva en slags andlig träning, och tänker att det finns i den kristna traditionen vissa traditioner som är gynnsamma. Fastan till exempel. Den går ju ut på ett avskalande, att sträva mot en ökad enkelhet. Inte för att beröva sig någonting utan för att skärpa sinnena, för att öppna upp för någonting annat. Jag tror det är nödvändigt för oss. I det bästa av världar skulle vi fasta kollektivt

Du säger, att istället för att gå till teorin kan du se till vilka erfarenheter du har.

– Ja, jag vill utgå från erfarenheten. Det jag kallar för Gud är en närvaro i livet som finns precis under ytan, oavbrutet. Laleh sjunger ”Jag var nära,

jag var där, en stund på jorden”. Jag hoppas att jag så ska kunna sammanfatta mitt liv.

– Det som för mig utmärker ett andligt liv är att vara närvarande. Att verkligen vara här. Men vårt samhälle gynnar frånvaro. Vi är i mycket ensamma tillsammans. Om andligheten har att göra med närvaro så gynnar inte vårt samhälle andlighet. Utan motsatsen, fragmentiseringen och frånvaron.

Då går själen i exil?

– Ja, för då har själen ingenstans att vara. Själen skulle jag säga inträder när närvaro inträder. För mig är själen ett hål i språket som öppnar upp någonting. Och själen är för mig det som förankrar oss med skapelsen som helhet.

– Gud är också ett hål i språket som Jonna Bornemark skriver i sin bok ”*Det omätbaras renässans*”. Jag tycker om den formuleringen. Vissa typer av begrepp ringar inte in, låser inte fast, definierar inte någonting, utan öppnar upp och kan bara få sin mening genom att ställas i relation till din egen erfarenhet och liv.

Arenorna för samtal runt de existentiella frågorna har krympt.

– Förr byggde vi kyrkan mitt i byn för ”det här har vi gemensamt”. Idag har det blivit så att det mest universella är det mest privata. Det mest privata är att prata om trosfrågor.

– Men vissa saker kan inte privatiseras. De existentiella frågorna är djupt gemensamma.

Men det kristna språket börjar komma in i krönikor och andra texter, in i offentligheten. Och det väcker en nyfikenhet.

– Ja, det är ett gott tecken. Samtidigt har vi fått en polarisering kring religiösa frågor med koranbränningar och yttrandefrihet som gör att religionen framstår som en mardröm för många. Men jag tycker att det är väldigt bra att de här olika nivåerna verkar kunna samexistera, att man kan se religion som ett sociologiskt och psykologiskt fenomen som kan utnyttjas av makt-havare men också särskilja det från andlighet, en religiös hållning som bottnar i ett sökande efter språklig helhet. Att samtidigt som vi ser religionens destruktiva potential så har vi fått en slags ökad öppenhet i det offentliga rummet.

– Om jag var präst skulle jag säga att *”Inför Gud är vi alla lika. Ingenting står mellan dig och Gud. Inga dogmer, ingen religion, ingenting”*.

– Om jag ska formulera någon slags trossats är det att jag tror att människan bär på ett frö, att människan bär på en kallelse. Och att människoblivandet är en process. Det finns i oss en vilja att bli gudslika.

– Vi är alla som Maria, vi är alla havande med helig Ande, men om vi ska kunna föda fram det gudomliga krävs det en stödjande struktur runt omkring oss. Och den saknas i det västerländska samhället i väldigt stor utsträckning.

– När Gud upplever, *”så allsmäktig är jag inte”*, vänder han sig till Maria och säger:

”Kan du föda mig in i världen?”

Och får till svar:

”Ja, det kan jag.”

– Där gör sig Gud beroende av människan. Och när sen Herodes trupper ska döda de förstfödda flyr Josef och Maria med Jesusbarnet, de

bär Gud i sina händer, som en bräcklig gåva.

– Jag tycker att den här dialogiska relationen mellan Gud och människa är en fantastisk berättelse om människan. Jag tänker att jag har ett ansvar för att bereda plats för Gud i mitt liv, och att det ansvaret har varje människa.

– Och jag tänker att kristendomen är ett landskap där du har dina favoritställen – det här gillar jag, här trivs jag bäst – en del håller till där borta, ja, men det är inte riktigt mina områden... och så rör vi oss.

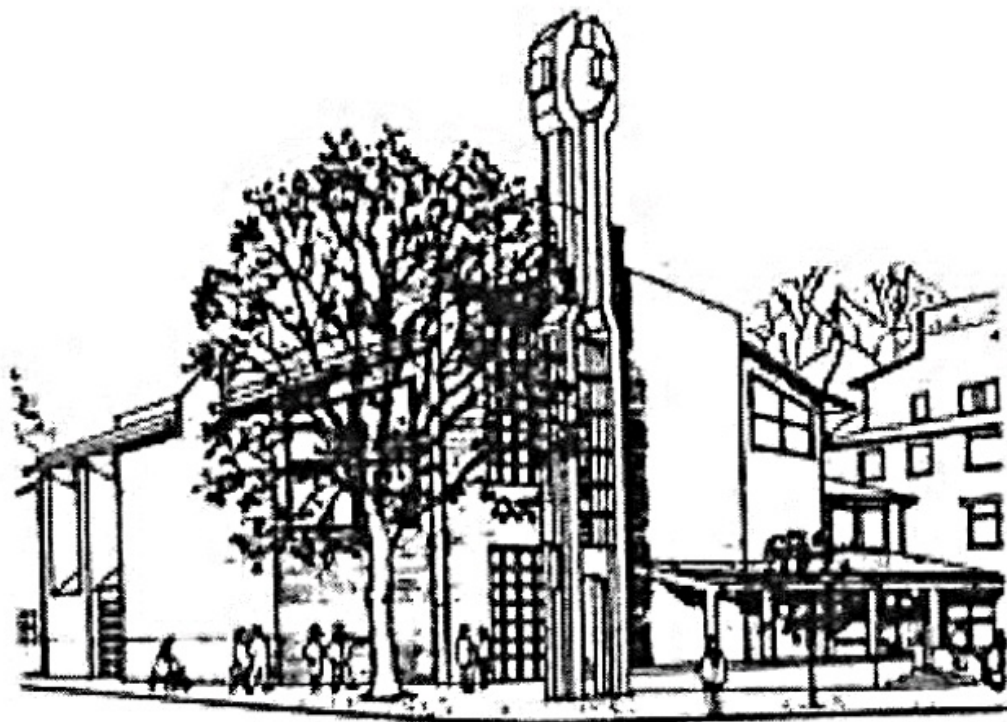
Det är en fin bild.

– Jag tror att det är en absolut väsentlig bild. Jag tänker på kristendomen som ett landskap, vissa platser kommer du aldrig till och jag har ingen skyldighet att trivas överallt.

Carin Pereira

Missionskyrkan 40 år

Uppsala Missionskyrka fyller i år 40 år. Vi firar med tårta och ljus! Vi vill fortsätta vara en öppen plats för kultur, samhällsdebatt, folkbildning, musik och existentiella möten.

Vi lever i ett oändligt universum men vårt hem är ett klot med ändliga resurser som förbrukas orättvist. Med ny teknik vill vi göra vårt klimattryck så lätt som möjligt. Vår kyrka i Flottsund har andelar i vindkraft, Missionskyrkan och vår sommargård Enebygården har solceller på taket.

Nu byter vi ljus och armaturer i Missionskyrkan för att spara energi och samtidigt förbättra ljuset i kyrkan. Vi räknar med att spara ungefär 20 000 kwh per år!

Vill du vara med och stödja oss i energiomställningen och fortsatt vara en partner till Missionskyrkan som en öppen plats – ett ”folkets hus” i Uppsala?

Swish 123 590 8926

Tänk så mycket av så många

Bernt Malm hade ett stort engagemang vid byggnationen av den nya kyrkan. Han skriver här en tillbakablick från byggtiden.

”När jag har blivit ombedd att tänka baklänges i 40 år, så hamnar jag ofelbart på alla medlemmars stora engagemang i förverkligandet av vår nya kyrka. När jag träffar personer som varit med på den tiden associerar jag spontant till just deras insatser. Jag skriver här ner en del sådana glimtar som dyker upp i minnet. Jag är medveten om risken att jag missar att omnämna många, men den risken får jag väl ta.

I förstadiet i det här projektet fanns det en person som kom med en hel del nya idéer. Han var en verklig inspiratör för oss alla, Sigbert Axelson. Hans vision var att det skulle bli en öppen kyrka. Det var han som kläckte idén om nattvardskärl i lergods, som mycket bättre minner tillbaka till sista måltiden med lärjungarna, än sådana i blankt silver. Och om jag inte missminner mig så kom också tanken på ett klockspel från Sigbert. Han ledde oss i kontakt med konstnären Olof Hellström för utsmyckningen av kyrksalen samt kampanilen.

En massa aktiviteter

Så kom tiden när allt skulle förverkligas. Där kommer vi till en massa aktiviteter som gjort det möjligt att ersätta arbeten och kostnader som annars ingick i entreprenaden.

Litet speciellt var att vi fick ta hand om städningen av byggbarackerna. Det reducerade vårt pris med en rätt ansevärd summa. Det var ett flertal av våra damer som tog på sig detta, men

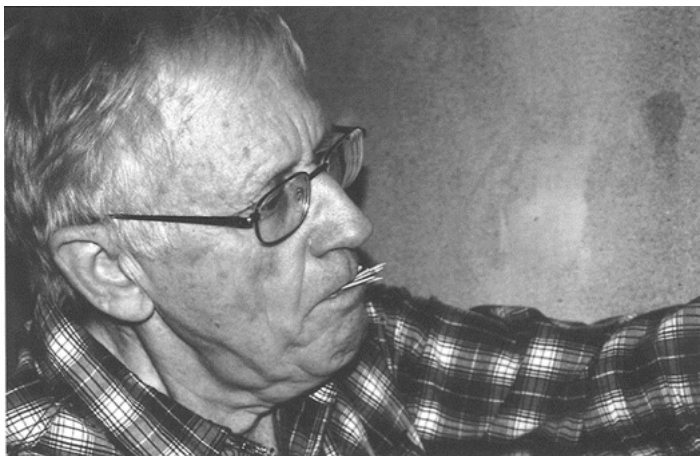
jag vet att även dåvarande pastorn Ragnar Asserhed var med för att få personlig kontakt med byggfolket. Vi fick lovordet av dem att det aldrig hade varit så snyggt städat i barackerna som då.

Ljudgruppen med POD, Per-Olof Dalnert, i spetsen planerade och installerade ljudanläggningarna i kyrkan. Jag minns, direkt efter invigningen, ett par skribenter i UNT klagade på att en högtalare i fonden störde Olof Hellströms relief, utan andra kommentarer om kyrkan och kyrksalen över huvud taget.

Glasväggen mot Tovensalen

Vi tog över tillverkningen av glasväggen mot Tovensalen från entreprenaden. `Bamse`, Tore Ekström, utförde svetsningen av alla dessa väggelement i Torbjörn Backströms verkstad. Spackling och sprutmålning gjorde vi i verkstaden på mitt jobb. Torbjörn tillverkade också rullmekanismerna för de skjutbara elementen.

Kyrksalens tak består av lärkträ. Alla dessa bräder skulle först strykas med saltsyra och sedan lackas. Detta gjordes av en grupp yngre medlemmar under sommaren när byggfolket hade semester. Vilken tur att missionshuset i Vänge stod tomt! Där kunde vi lagra allt detta virke och succesivt syra och lacka det. Speciellt minns jag en gång när jag tittade ut dit. Då var hela långväggen täckt med lutande takbräder på tork. Torsten Svensson körde sedan

några vändor med en släpkärra med virket in till bygget. Vid sista vändan blev han stoppad av polisen. Lasten var för tung för hans bil, så det blev stopp. Jag fick hämta det med en större bil. Torsten med sin längd fick sedan spika upp träpanelen på väggen i motionshallen.

Innan vi skulle lämna den gamla kyrkan hade församlingen ordnat en auktion på en massa inventarier. Karl-Erik Eriksson, den kände auktionsutroparen från Värmland, var den som höll auktionen. Men Arnold Wallentinsson och jag fick inte vara med. För vi fick lov att klänga omkring i en byggnadsställning vid det stora fönstret i körrundeln. Vi monterade ljuddämpare i fönsterkarmarna, som inte fanns med i entreprenaden. Måndag morgon monterades glasrutorna in.

Inför färdigställandet av lokalerna var flera grupper involverade. I källaren ingick bara betonggolvet i entreprenaden. I golven i sanitets-lokalerna och i ena skyddsrummet lades klinkerplattor och linoleummattor in, av bland andra Bernt Jonsson och Mats Hansson. Alla textilierna föll på estetiska gruppen att planera, anskaffa och tillverka. Inger

Cullhed och Ingegerd Malm var aktiva med detta. Målning och tapetsering av personalens rum gjordes av flera personer. Från mina bilder ser jag att i varje fall Anita Asserhed och Ridde Gustavson var två av dem. Redan medan vi var kvar i gamla kyrkan hade Inge Almén och Lars Källman i gamla SMU-gården tillverkat

serveringsdisken till vår kafeteria, klar att bara ställas på plats.

Kampanilen

Kampanilen med klockspelet är värd litet extra omnämnande. För dess tillkomst var nämligen ett flertal personer i församlingen involverade. För att förverkliga Sigberts idé om klockspelet, utsågs Inge Almén och Lars Källman att välja ut ett antal av de mest sjungna psalmerna och ut därifrån definiera antalet klockor som erfordrades. Och givetvis vilka toner det skulle vara. Jag tog in offerter från klockgjutare i Tyskland, Danmark och Holland, och så förstås landets egen klockgjutare Bo Bergholtz i Sigtuna. Det var han som kom med det bästa anbudet. Ragnar Asserhed var med och såg på när dem göt en av våra större klockor. Dessa är sedan svarvade till rätt stämton. Den största av dem är också försedd med texten från Joh 3:16.

Olof Hellström gjorde utformningen av kampanilen. Utifrån hans skisser och modell gjorde jag arbetsritningarna. Erik Berggrund, vår eminente byggnadskonstruktör, och dessutom den ansvarige för

reparationerna av domkyrkorna i Uppsala och Skara, gjorde beräkningarna och konstruktionsritningarna till betonggjutningen. Jag vet att bara datortiden för beräkningarna gick på 30 000 kronor. Torbjörn Backström tillverkade de sexton rostfria gängstänger som nu bär upp hela kampanilen.

Klockorna

Väl på plats, skulle klockorna installeras. En kran lyfte in dem på rätt nivå i en byggnadsställning vid kampanilen. På en arbetsfri lördag gjorde vi inmonteringen av klockorna på sina respektive platser i kampanilen. Vi, det var Gustaf Brugård, Birger Johansson och jag. Gustaf kom på en bra idé för överflyttningen av klockorna till kampanilen. Hans kommentar ”Man får inte vara dum om man ska vara lat” har jag flitigt använt sedan dess.

Men sedan skulle klockorna kopplas till kyrkorgeln för att kunna spela dem från denna. Orgelfolket förbjöd oss att över huvud tagen vidröra tangentmekanismerna. Lösningen blev att optiskt föra över nedtryckningen av en tangent till elektroniken för respektive klocka. Jag gjorde lösningen av elektroniken, och Harvey Hammarsten svarade för tillverkningen.

Vi som nu efter 40 år har möjlighet att dra oss till minnes den synnerligen aktiva perioden i vår församlings historia kan verkligen se tillbaka med tacksamhet. Det är inte alla våra aktiva medarbetare som kan göra detta. Flera har sedan dess gått bort, och nu får vi som är kvar minnas dem med stor tacksamhet.”

Bernt Malm

Här några ytterligare minnesbilder från månadsblad 2013.

Gustav Brugård: Jag minns Olof Hellström. En morgon när jag kom till kyrkan frågade han: ”Kan du göra en ställning åt mig. Jag ska måla Livets träd.” En annan dag fick jag frågan: ”Har du en slipmaskin?” Med den skar han fram reliefen *Att födas på nytt*. Tänk, med min slipmaskin...

Per Råghall: Jag minns när vi göt golv och kaklade i omklädningsrummen i källaren. Carl-Gustav Schüllerqvist blandade betong och Bernt Jonsson göt en backe ner mot de blivande golvbrunnarna. Vi hade roligt och trevligt tillsammans fast vi var i olika åldrar.

Hanna Vegerfors: Jag var bara sju år. Men jag var där med morfar och med pappa och mamma. Kyrksalen var gigantiskt stor. Perfekt att leka ”inte nudda golv”.

Bertil Jakobsson: Det kändes högtidligt när vi under sång med psalmböcker och nattvardskärlen i våra händer lämnade den gamla kyrkan och vandrade till den nya.

I fondväggen i kyrksalen murades in ett skrin som innehåller dokumentation från kyrkans förhistoria.

Birger Johansson hade en beskrivning av planeringar och beslut som togs inför byggandet. Det var församlingsmatrikel, tidningsartiklar och dokumentation som speglar det personliga givandets olika kanaler inför kyrkbygget.

Nya medarbetare

Diakonicentrum har en ny samordnare, Ann-Sofie Efraimsson. Tillsammans med ett trettiotal volontärer arbetar hon nu för att bryta ofrivillig ensamhet. De har sitt kontor i Missionskyrkans lokaler.

”Nu ser jag ser fram emot att lära mig mera om hur vi kan finnas till för varandra och hur vi kan hjälpas åt att bryta ofrivillig ensamhet, säger Ann-Sofie.

Att konkret, vardagligt och enkelt se hur vi kan mötas kring det självklaraste av allt; att få berätta hur man har det och ha någon som lyssnar på mig. Volontärerna har kontakt med den som vill prata en stund över telefonen eller få ett besök eller kanske gå ut på en promenad?

Jag är uppväxt i Västerdalarna, men redan som ung kom jag, som så många andra, till Uppsala och här har jag blivit kvar och trivs bra. Jag bor tillsammans med min dotter och på fritiden umgås vi med vänner och naturligtvis blir det någon resa till släkten i Dalarna ibland!

Jag har arbetat med socialt arbete i 20 år och i Uppsala kommun arbetade jag med barn, unga och familjer. De senaste åren har jag varit diakon i Gottsunda församling, där arbetade jag också främst med ungdomar. Där var många fantastiska människor. Jag har många goda minnen och erfarenheter av dem som vill bidra till samverkan och ett gott närsamhälle.

Jag tycker samverkan är jätteviktigt! Förhoppningsvis får jag fortsatt vara med och utveckla det fina samarbetet med kyrkor, organisationer och kommunen. Samverkan skapar stora möjligheter, vi kan bidra med kunskapsutbyte. Idag är också samverkan viktigt, för att vi ska kunna vara en stärkande kraft i orostider. Ett tydligt mål är att berätta att Diakonicentrum och våra volontärer finns i Uppsala.

När jag tänker på ordet livsnära så är det att visa sig själv och sin omgivning omsorg. Omsorg i vardagen, att stanna upp i nuet, att lyssna till sig själv och till andra. Att vi alla, i olika situationer i livet, är i grunden beroende av varandra. Och att vara Livsnära är att dela med sig av sitt liv, både det ljusa

och det som är svårt. Och att våga ta hjälp från andra och hjälp från Gud. Livsnära fungerar positivt åt båda hållen, vi finns till för varandra. Ordet Livsnära är ett bra ord för arbetet i Diakonicentrum.

Vill du kanske själv vara med och stödja genom att ringa, eller bli besökare, medföljare på promenad? För att anmäla dig ta kontakt med Ann-Sofie i Missionskyrkan eller ring telefonnummer: 018-15 07 70.

Ny studentpastor i Universitetskyrkan är Eva Kolterjahn. Tjänsten innebär framför allt enskilda samtal med studenter och att hålla i olika samtalsgrupper, t ex sorgegrupper och regnbågskvällar.

”Det är inte lätt att vara ung idag, många bär på mycket oro för klimatet och framtiden, säger Eva. Jag tycker att det känns meningsfullt att få finnas som ett stöd för unga människor som är på väg att hitta sin väg i livet. Jag har tänkt länge på att jag skulle vilja göra någonting eftersom många ungdomar har det mycket svårt och skulle behöva samtalsstöd. Jag hoppas på att få vara en medvandrare en bit på vägen. Genom livet behöver man olika människor att vandra tillsammans med.

Jag tror att jag ska kunna vara ett stöd för dessa unga människor och göra det ganska bra!

Men först ska jag lyssna in och se hur det går till på min nya arbetsplats. Det viktigaste är att få finnas till för studenterna och vilka frågor som lyfts. En dröm jag har är att kunna använda skapandet tillsammans med studenterna. Att läsa och studera är väldigt teoretiskt och min dröm är att genom skapandet kunna plocka fram känslor och tankar som finns där lite längre in. Man kan börja med ett ord, ett ämne och sedan samtala om det som händerna gör.

År 2004 var jag färdigutbildad pastor och fick en tjänst som ungdomspastor i Enebykyrkan i Enebyberg, Danderyd. Sedan 2007 har jag arbetat som pastor och föreståndare i Västerledskyrkan, Enköping. Det är en församling med cirka 200 medlemmar. Arbetet har kretsat kring att förbereda predikan, enskilda samtal, olika möten och att leda olika projekt inom församlingen.

Eftersom jag kände en kallelse från Gud blev jag pastor. Gud har en tanke med att jag ska vara pastor. För mig är

det viktigt att alla människor har samma värde. Ingen är mer eller mindre värd än någon annan. Jesus säger att vi människor ska vara barmhärtiga mot varandra och skapelsen. Det är så vi behöver leva

Jag är född 1971, är gift och har tre vuxna barn i tjugooårsåldern. Vi bor i Enköping och har ibland åkt till Uppsala för att gå på teater eller någon konsert. På senaste tiden har vi upptäckt Hågadalen-Nåsten och hittat en del magiskt vackra platser där.

Min uppväxt var i Dalarna och i Stockholm. Jag är en skapande person och tycker det är roligt att sticka, tillverka keramik, plocka blåbär och svamp och gå i skogen. Just nu uppfostrar jag en hund, det senaste tillskottet i familjen.

År 2020 gav jag ut en bok som har titeln ”Kurragömma”. Den riktar sig till alla åldrar, gammal som ung. Boken handlar om hur viktigt det är att vara sedd och att också se andra. Men också att Gud ser oss och vänder sitt ansikte till oss.”

Tre blir ordförande

Församlingens ledning är från årsmötet i mars en trojka som ersätter den tidigare ordföranden. Detta presenteras här av Per Johan Råsmark.

”Det är egentligen inte en helt ny situation. Församlingen har även tidigare haft tillfällen då man inte hittat en enskild individ som tagit på sig ordförandeskapet utan det delats mellan flera. Den arbetsform som församlingen använt sig av under lång tid är att man har ett Arbetsutskott (AU) som förbereder många av de frågor som sedan styrelsen diskuterar och beslutar om. I det arbetsutskottet har oftast sekreteraren, kassören och ordföranden suttit. Det enda som egentligen hänt efter att Kjell-Åke Nordquist slutade är att AU gemensamt tagit på sig ordföranderollen och att jag som tidigare viceordförande har gått in i AU.

Att det har blivit på det här sättet beror på att det inte fanns någon som var beredd att ta på sig rollen som ordförande med allt det arbete som det

innebär. Det var dock en lösning som var lätt att komma till då det redan tidigare varit en lösning som församlingen använt sig av. Så det går nog att säga att de tidigare tillfällen då församlingen haft ett delat ordförandeskap har varit en inspiration.

Det finns en viss naturlig fördelning av arbetsuppgifter mellan oss tre som delar på arbetet. Ewert Bengtsson som är kassör har givetvis den största inblicken i församlingens ekonomi. Sören Johansson har som sekreterare och som en person som ofta är i kyrkan god insikt i det dagliga arbetet. Självt är jag den som leder möten och kanske syns lite mera utåt. Fördelen med att fördela arbetet på tre är givetvis att det blir en mindre börda för envar än vad det skulle vara att ta på sig hela ordföranderollen. Men det är nog inte fel att

anta att vi dessutom kan komma med olika perspektiv och gemensamt har mera erfarenhet än vad en individ har.

En möjlig nackdel är att det delade ordförandeskapet kan vara svårbegripligt för någon utanför församlingen som vill ha kontakt med en representant för församlingen. Det kan vara

svårt att veta vem det är som man egentligen ska kontakta. Jag har inte hört om att det skulle ha inträffat men det är något att ha i åtanke. Sedan går det så klart åt lite mera tid till att diskutera vem som ska göra vad till skillnad från när man har en ordförande som har ansvar för helheten.”

Församlingens styrelse 2023

Mikael Lindgren, Lillemor Bränn, Per Johan Råsmark, Anders Petter Marstorp, Ewert Bengtsson, Ulla Albért, Sören Johansson. Saknas: Helena Elmquist

Intresserad av släktforskning?

Är du nyfiken, kan du få hjälp att komma i gång i en släktforskningsgrupp.

Kontakta Elisabet Lejmyr, elisabet.lejmyr@bredband.net
eller tel 070-259 34 55.

Livsnära

Personalen i Sjukhuskyrkan på Akademiska Sjukhuset presenterar en podd: Livsnära med Sjukhuskyrkan i Uppsala

Välkommen in i vårt rum där vi delar tankar om och erfarenheter av olika livsnära ämnen

I vårt arbete med människor blir de livsnära frågorna aktuella. Frågorna och utmaningarna berör oss alla och ställs ofta på sin spets i en sjukhusmiljö. Vi hoppas att samtalen kan vara hjälpsamma för dig som ställs inför svåra situationer som patient, anhörig eller personal på sjukhuset.

Vi tror att det är bra att få vrida och vända på livets svåra frågor och tillåter oss att provtänka. Om avsnittet väcker tankar och frågor hos dig som lyssnar är du välkommen att höra av dig till oss på sjukhuskyrkan@externa.lul.se Eventuella exempel som nämns är avidentifierade och omgjorda. När vi hänvisar till erfarenhet är de generellt hållna av hänsyn till tystnadsplikt och integritet.

Du hittar podden där poddar finns och via församlingens hemsida:
uppsalamissionskyrka.se/sjukhuskyrkan

Vill du stödja den frikyrkliga tjänsten på Akademiska sjukhuset?
Swishnummer 123 424 8381

Testamente

Att skriva ett testamente behöver inte vara speciellt svårt. Det viktiga är att förmedla sin vilja på ett enkelt och tydligt sätt. Genom att upprätta ett testamente kan du själv bestämma hur dina tillgångar ska fördelas efter din död. Testamentet kan avse hela eller delar av din egendom. Du kan till exempel testamentera ett visst belopp, en andel av din egendom eller ett visst angivet föremål.

På gång i Missionskyrkan

Mer detaljer om samlingarna finns på uppsalamissionskyrka.se.

SEPTEMBER

18 måndag

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor. Karen Blixen: *Den afrikanska farmen*.

20 onsdag

12.00 Lunchmusik. Gustavz orkester
13.30 Rum för tro och tvivel

22 fredag

14.00 Fredagsträffen. Eftergifter. Olle Matsson.

23 lördag

10.00 Fixardag på Enebygården.

24 söndag

11.00 Gudstjänst. Torbjörn Bådagård. Barnkören. Inge Almén.

27 onsdag

12.00 Lunchmusik. Hans-Ove Olsson, orgel
13.30 Rum för tro och tvivel

29 fredag

14.00 Fredagsträffen. Andlig adel. Gunnar Kärrbom

OKTOBER

1 söndag

11.00 Gudstjänst med nattvard. Ulla Albért. Torbjörn Bådagård. Elsa Bådagård. Matti Andersson.

2 måndag

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor. Claire Keegan: *Det tredje ljuset / Små ting som dessa*

4 onsdag

12.00 Lunchmusik. Daylight med AKO
13.30 Rum för tro och tvivel

6 fredag

14.00 Fredagsträffen. Ett liv i konsten. Tomas Järliden. Bror Hjorts Hus.

7 lördag

11.00-14.00 Höstmarknad / Skördefest.

8 söndag

11.00 Kulturgudstjänst. Lars Björklund. Gunnar Axelsson Fisk. Barbro Björklunds kammarkör.

11 onsdag

12.00 Lunchmusik. Jesper Rydén, orgel
13.30 Rum för tro och tvivel

13 fredag

14.00 Fredagsträffen. Bergslagsglimitar och skärgårdsdrömmar. Bertil Olsson.

15 söndag

10.00 Gudstjänst Flottsundskyrkan. Gert Lindh.
11.00 Gudstjänst med Nattvard. Anders Wejryd.
Torbjörn Bådagård. Kyrkokören. Markus Jonsson..

16 måndag

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor. Heinrich Bölls tidiga romaner

18 onsdag

12.00 Lunchmusik. Hoppfullt och sårbart. Josefin Klintefelt och Johan Teodorsson.
13.30 Rum för tro och tvivel

20 fredag

14.00 Fredagsträffen. Dikter om liv och död. Gunnar Birgegård.

21 lördag

16.00 Håll musiken i gång. Kören Kampanilen, Trio Con Fuse. Ako. Gunnar Axelsson Fisk.

22 söndag

11.00 Gudstjänst. Fredrika och Mattias Tegmyr.

Höstmarknad och Skördefest 7 oktober kl 11-14

Välkomna att handla från höstens skörd. Vi tar också gärna emot frukt, grönt, sylt, saft, bröd, blommor mm som ni vill skänka så att många kan komma och köpa och få ta del av det goda. Servering kommer att finnas. Kontaktpersoner Lena Dalnert, Gunilla Thulin, Anna-Lena Arvidsson

25 onsdag

12.00 Lunchmusik. Einars orkester med Ann-Christin Eriksson.
13.30 Rum för tro och tvivel

27 fredag

14.00 Fredagsträffen. Tron, Smöret och Kärleken. Gunnar Sundström.

29 söndag

11.00 Gudstjänst. Diakonirådet. Margareta Ljungdahl.

30 måndag

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor. Theresa Bohman. Andromeda.

NOVEMBER**1 onsdag**

12.00 Lunchmusik. En musikalisk resa genom sorg och glädje. Carina Malmén.
13.30 Rum för tro och tvivel

4 lördag

18.00 Från mörker till ljus. *Sorgens tre ansikten*.

5 söndag

11.00 Gudstjänst med nattvard. Torbjörn Bådagård. Eva Bådagård. Kyrkokören. Markus Jonsson.

8 onsdag

12.00 Lunchmusik. Musik i Allhelgonatid
Ulrika Jonsson, sång. Markus Jonsson, piano

10 fredag

14.00 Fredagsträffen. Film om frikyrkans historia.

12 söndag

10.00 Gudstjänst i Flottsundskyrkan. Karin Olofsdotter.
11.00 Gudstjänst. Torbjörn Bådagård. Gospelkör.

13 måndag

19.00 Skönlitteratur och livsfrågor. Negar Naseh: "En handfull vind"

15 onsdag

12.00 Lunchmusik. Femton år med musik. Goldsingers.

17 fredag

14.00 Fredagsträffen. Vad händer när vi åldras?

19 söndag

10.00 Gudstjänst. Karolina Berneheim. Jesper Rydén

22 onsdag

12.00 Lunchmusik. Kulturskolans elever.

24 fredag

14.00 Fredagsträffen. **En sista hälsning. Om begravning.**

26 söndag

10.00 Gudstjänst med nattvard. R Erik Svalfors.
Gunnar Axelsson Fisk. Gunnal Fagius.

JUBILEUMSHELG Uppsala missionskyrka 40 år

Fredag 1 dec 19.30 Jubileumskonsert.

Välkommen till en riktigt festlig konsert med *Missionskyrkans Vokalensemble* och *Kyrkokör, Linnékvintetten*, en organist samt sångsolisterna *Ulrika Jonsson, Kajsa Palmér, Anders Törnqvist* och *Markus Norrman*.

Konserten inleds med några traditionella adventssånger. Därefter framförs "Stenens röst" av Åke Erikson och Elisabet Hermodsson som komponerades till kyrkans invigning 1983. Konsertens avslutas Händels Messias, del 1, i en unik version för brasskvintett och orgel, körer och solister.

Lördag 2 dec 18.00 Församlingsfest med omväxlande program.

Söndag 1 dec 11.00 Adventsgudstjänst. Kyrkokören. Barnkör. Torbjörn Bådagård. Eva Bådagård. Markus Jonsson.

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala

Missionskyrkan 018-10 00 35

Församlingens bankgiro 802-2253
Swish (kollekt) 123 079 28 95
Equmenia Uppsala pg 11 93 03-6

info@uppsalamissionskyrka.se
www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingensföreståndare
TORBJÖRN BÅDAGÅRD
Tel. 070-725 00 25
torbjorn.badagard@uppsalamissionskyrka.se

Diakon
EVA BÅDAGÅRD
Tel. 073-650 33 04
diakon@uppsalamissionskyrka.se

Pastor/föreståndare Waldenströmska Studenthemmet
R. ERIK SVALFORS
Tel. 072-736 06 71
r.erik.svalfors@uppsalamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 070-876 62 33
gunnar.axelson.fisk@uppsalamissionskyrka.se

Församlingsmusiker
MARKUS JONSSON
Tel. 073-559 24 16
markus.jonsson@uppsalamissionskyrka.se

Har församlingen din e-post?
Då får du informationsbrev med aktuell och snabb information från församlingen.
Skicka din e-postadress till:
info@uppsalamissionskyrka.se

Verksamhetsledare kafé och konferens
MALIN LAGERLÖF
Tel. 070-284 02 04
malin.lagerlof@uppsalamissionskyrka.se
konferens@uppsalamissionskyrka.se

Konferenstekniker och vaktmästare
DONALD WIESELGREN
Tel. 070-810 65 83
vaktmastare@uppsalamissionskyrka.se

MARTIN ÅLUND
Tel. 076-113 07 17
martin.alund@uppsalamissionskyrka.se

Konferens- och bokningsassistent
HANNA BRÄNN
bokning@uppsalamissionskyrka.se

Köksledare
MIKIKO SAITO
koket@uppsalamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter
KANYA HJORT
kanya.hjort@uppsalamissionskyrka.se

ANDORIA TRYSIUS
andoria.trysius@uppsalamissionskyrka.se

Styrelsens ledningsgrupp
EWERT BENGTTSSON
ewert.bengtsson@gmail.com
SÖREN JOHANSSON
karl1949soren@outlook.com
PER JOHAN RÅSMARK
per.johan@rasmark.com

equmenia
Equmenias ordförande
ERIK MILLER
erik.miller01@hotmail.com

Sjukhuspastor
KAROLINA BERNEHEIM
Tel 018-430 36 68
karolina.berneheim@externa.regionuppsala.se

Studentpastor
EVA KOLTERJAHN
Tel 076-622 50 09
eva.kolterjahn@svenskakyrkan.se

NybyVision
HANNA INGHAMMAR
Tel. 018-56 07 30, 56 07 31
Sturegatan 9, ingång Odensgatan 8,
hanna.inghammar@nybyvision.se

Diakonicentrum/UKR
ANN-SOFIE EFRAIMSSON
Tel. 018-15 07 70
uppsala.diakonicentrum@svenskakyrkan.se

Bildmaterial: Lisa Wärmegård s. 1; Magnus Aronsson s. 4,7; Göran Almlöf s. 10, Marianne Törnström s. 13, Sven Wingren s. 15.

Månadsbladet nr 4/2023 utkommer den 1 december 2023. Manusstopp den 1 november.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2023, inbetalas till bankgiro 802-2253 eller Swish 123 079 28 95. Skriv "Månadsbladet" som meddelande.

Redaktionen: Torbjörn Bådagård (ansvarig utgivare), Per Wärmegård, (chefredaktör), Vivi-Anne Jakobsson, Ored Oredsson, Carin Pereira, Leonie Tidlund, Marianne Törnström-Portefaix.

E-post: redaktionen@uppsalamissionskyrka.se

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på hemsidan www.uppsalamissionskyrka.se.

1% gör skillnad för vår församling

Kyrkoavgiften dras på skattsedeln efter ditt medgivande. Genom att göra ett aktivt val, **senast den 31 oktober**, kan du låta din kyrkoavgift gå direkt till vår församling och det arbete som vi gör i Uppsala.
Anslut din kyrkoavgift snabbt och enkelt på: equmeniakyrka.se/kyrkoavgift

Begränsad eftersändning

vid definitiv eftersändning återsänds

försändelsen med nya adressen på

baksidan (ej adressidan)

Möte

Jag har flyttat mycket. Pastorsunge. Värmland, Medelpad, Västergötland, Småland, Östergötland, Närke, Uppland – och ett par platser till. Visst tyckte jag det var rätt långt ibland – när jag var liten. Men vad var det, mot hur en silvertärna flyttar? Ett absolut intet! Den kära vännen är en baddare till flyttare. Varje år flyttar hon 3 000 mil eller kanske ännu mer. Häckar gör hon ofta uppe i de myggrika trakterna i Arktis. Övervintrar gör hon i Antarktis. Alltså, två gånger om året över nästan halva jordklotet.

Mitt närmaste möte med henne var en kväll ute på viken. Ett kastspö på vardera sidan av båten. Och där uppe flög en liten silvertärna. Vad trevlig hon var. Hon kom närmre och närmre utan att visa någon rädsla och blev så vackert synlig för blotta ögat. Alltefter som jag yevade på spöet kom hon närmre och närmre, tills jag såg att linan hade snott sej ett varv om halsen på henne. Det var bara att veva in till slutet och befria den stackaren från hennes snara. Vilken känsla det var att hålla denna lilla varelse i handen! Hon var inte större än att hon låg lagom i handen. Och hon är en av världens största flyttare.

Bernt Malm

Uppsala Missionsförsamling

EQUENIAKYRKAN